

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 135.

Semte Session.

42de Møde.

Freddagen den 2den December.

(Fortf.)

Ordføreren (fortf.): Udvalget har ikke gjort nogen bestemt Indstilling derom, idet det tilfulde har anerkjendt, at det er Noget, som Domainebestyrelsen bedst kan afgjøre, naar det gunstige Tidspunkt er tilstede; men det har troet, at Regjeringen ikke i den Henseende gif saavidt, som man kunde ønske, og Udvalget har derfor igjennem de Bemærkninger, det har gjort, søgt at give Sagen et Stød fremad, idet det ikke har kunnet komme bort fra den Uskuffelse, at der vistnok er en stor Mængde af disse Eiendomme, som fortrinnsvis kunne sælges. Jeg maa nu vende tilbage til en vigtig Eiendom, som den ærede Minister selv har omtalt, og det er Søborg Sø. Ministeren har meent, at den ikke kunde sælges med Fordeel under Et til Enkeltmand; men jeg maa her tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det ligger ikke saameget fjernt, at Enkeltmand kan gjøre det Samme, som saa ofte skeer, nemlig købe den, for at sælge den bort igjen. Han kan gjøre dette ligesaa billigt som Staten, og altsaa maa han kunne give en Kjøbesum derfor, som Staten kunde være tjent med. Det, som Ministeren har udtalt, indeholder forresten ikke noget Nyt. Udvalget har selv i sin Betænkning anført alt det, som Ministeren har sagt om disse Søer. Det Gnefte, man kan beklage, det er, at Udpacelleringsforretningen ved den ene af disse Søer er gaaet saa langsomt frem, at den endnu ikke er færdig. Med Hensyn til det Forlangende, der er gjort om Siddinge Fjord, saa, efterat den ærede Minister har erklæret, at han antager, at han vil kunne lade sig nøie med

det halve Beløb af hvad der er forlangt, antager jeg ikke, at Thinget vil have Noget imod at stemme for Udvalgets Ændringsforslag. Den ærede Minister vil jo saa i den Henseende kunne til 3die Behandling stille et Ændringsforslag. Hvad angaaer de 200 Rbd., som ere foreslaaede at skulle afgaae af de 500 Rbd., som ere forlangte til Opsynsmanden og den ledende Ingenieur ved Siddinge Fjord, da maa jeg for mit personlige Vedkommende tilstaae, at de Opsynsninger, den ærede Minister har givet, ere saadanne, at de ville bevæge mig til at stemme imod Udvalgets Forslag. Jeg er imidlertid ikke bemyndiget til at frasælge det og kan kun raade for min egen Stemme i saa Henseende. Med Hensyn til Arresødal skal jeg bemærke, at siden Udvalgets Betænkning er bleven trykt, saa er denne Eiendom paany bleven udbudt til Salg, og forsaavidt kunde det jo synes, at man var imødekommert Udvalgets Ænsker i den Henseende. Jeg maa imidlertid her gjøre opmærksom paa, at det ikke er nok, at man udbyder tilsalgs, men man maa tillige gjøre det saaledes, at dette Udbud ikke bliver illusorisk, og det bliver det i Birkelighedsden, naar man forlanger en Kjøbesum, som Ingen kan staae sig ved at give. Denne Eiendom indbringer Staten paa forskjellige Maader i sin nærværende Form kun 350 Rbd. om Aaret; men den foranlediger en aarlig Udgift af 360 Rbd., uden Hensyn til at forskellige uheldige Omstændigheder kunne gjøre større Udgifter nødvendige. Da den sidst var til Auction blev der budet 6000 Rbd. for den, og det vilde vist være en væsentlig Gevinst for Statskassen at faae en saadan Kjøbesum. Nu er det et reent Tab. Dersom man nu ogsaa ved dette Salg vil forlange en overdreven stor Kjøbesum, saa vil Salget ikke kunne effectue-